

Toeval

Toeval bestaat niet, zegt men. Voor de rubriek Internationale Daken van Roofs kwam ik een paar maanden geleden uit bij La Muralla Roja, een bijzonder woongebouw van Ricardo Bofill. De Spaanse architect was in januari overleden en dan wandel je nog eens door zijn kleurrijke oeuvre op de website. Bij het zien van de vele beelden van La Muralla Roja dacht ik meteen dat het een mooi geval was voor onze buitenlandse rubriek. Onze vaste rubriekschrijver heeft er een mooi stuk van gemaakt dat u verderop kunt lezen.

Toevallig (of niet) had ik maanden geleden al een vakantieweek geboekt vlak bij Calpe aan de Costa Blanca. Zonder het te weten, bleek het gebied een paradijs te zijn voor wielrennen, een bescheiden hobby van mij. Daar kwam ik een week voor vertrek achter bij het beluisteren van een podcast met Laurens ten Dam (die daar al 'honderd jaar' kwam voor trainingsstages). Gelukkig had de oud-Belgische profrenner Patrick Deneut – mooie naam – nog een mooie fiets over, zodat ik het dak van het kustgebied heb kunnen verkennen.

Aangekomen op het logeeraadres wachtte nog een verrassing: aan de Costa Blanca blijken vele werken te staan van Bofill. En zo stond ik op een middag zomaar oog in oog met de La Muralla Roja en het naastgelegen Xanadu, twee kleurrijke werken uit een bijzonder oeuvre. Helaas waren de gebouwen niet toegankelijk voor publiek, maar op de website van het bureau had ik al wel kunnen zien dat het dak van La Muralla Roja uitzonderlijk is (Xanadu heeft hellende daken). Ik kan mij voorstellen dat achter de dikke, warmtewerende rode muren met betrekkelijk kleine raamopeningen appartementen schuilgaan die niet baden in het daglicht. Daarvoor moet je het dak op. Het complex bestaat

namelijk uit meerdere volumes met bovenop kleurige dakterrassen, verbindingsbruggen en zelfs een zwembad. Ontworpen om het woonplezier te vergroten. De hele dag speelt het daglicht hier met de vormen van het gebouw, dat hier en daar doen denken aan een werk van Escher. En het uitzicht op de Middellandse Zee is fenomenaal. Begrijpelijk dat ze de daken niet openstellen voor publiek.

Het zal wel een open deur zijn, maar in de warmere zuidelijke landen is het veel meer dan hier de gewoonte het dak als verblijfspot te zien. Woongebouwen met platte daken hebben flinke opstanden (veilig) en zijn toegankelijk gemaakt. Gemaakt om te gebruiken: voor het drogen van de was, voor een avondfeest of gewoon om van het uitzicht te genieten. Om de kwaliteit van wonen te vergroten. Opvallend genoeg waren er vrijwel geen zonnepanelen te zien en voor groendaken is het mogelijk te droog.

In Nederland zijn we verder met groen en zonnepanelen op onze daken, maar actief gebruiken komt nog maar moeizaam op gang. We zitten liever in een aangeharkte

tuin of op een balkon. Misschien gaat dat veranderen als de klimaatverandering doorzet en Nederland zomers naar subtropische temperaturen opschuift. In de juni-editie meer aandacht voor gebruiksdenken. In dit nummer is Daglicht het onderwerp van de special. "Licht is het schilderspalet, dat bepaalt hoe alles eruitziet", vertelt architect Lars Courage. Bofill had het niet mooier kunnen verwoorden. ■

Tjerk van Duinen

Dit artikel kunt u lezen op www.roofs.nl